

25 éve helyi adózunk

A helyi adótörvény és helyi adóztatás alakulása 1991-től napjainkig egy kisváros, Bük példáján

A rendszerváltás óta fontos szerepet tölt be a helyi adóztatás az önkormányzatok gazdálkodásában. 1991. január 1. óta vezethetnek be a települések helyi adókat. A tanulmány a helyi adórendszer szabályozásában az eltelt 25 évben történt változásokat mutatja be, illetve a helyi adóztatási lehetőségek kihasználásának eredményeit egy turisztikai kisváros, Bük példáján keresztül.

Magyarországon a XX. század második felében az egységes, hierarchizált államigazgatás keretében tanácsrendszer alapú közigazgatás működött, melyben nem érvényesült a hatalom-megosztás és a demokrácia elve. Az önkormányzatiság kialakítása iránti igények már az 1980-as években felmerültek a társadalom egyes rétegeiben. Radikális változásra azonban csak az 1990-ben megtartott első demokratikus választás után került sor, amely megteremtette a többpártrendszeren alapuló politikai struktúrát. 1990. szeptember 30-án ugyanis a rendszerváltás alapvető pilléréként, a közhatalom demokratikus decentralizációja érdekében visszaállították az önkormányzati igazgatást a tanácsrendszer helyett. A helyi közösségek önkormányzathoz való alapjogait az Alkotmányban rögzítették, az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvénnyel pedig kialakították az önkormányzatok működésére vonatkozó részletes szabályozást.

A rendszerváltás után létrejött helyi önkormányzati modellben az önkormányzati jogokkal a települések lettek felruházva, ami a feladatellátásban elaprózottságot eredményezett, a települések széles feladat- és hatáskörrel rendelkeztek. Település-centrikus, kiadásorientált, nagy önállósággal rendelkező, ám ugyanakkor átfogó felelősségen alapuló önkormányzati struktúra jött létre.

Az önkormányzati autonómia magas fokú biztosításának egyik fő eleme a helyi adórendszer lett, melynek alapvető célja az önkormány-

zatok bevételeinek növelésén keresztül a kormányzattól való függetlenedésük elősegítése. Ahhoz, hogy az önkormányzatok hatékonyabban és felelősségteljesebben működjenek, ezáltal biztosítva a helyi közösségek önállóságát és megfelelő működését, meg kell teremteniük a szükséges forrásokat, melyeket nagyrészt a helyi adók kivetésén keresztül érnek el. A helyi önkormányzatok forrásszabályozásában a helyi adóztatás meghatározó szerepet tölt be, a költségvetés finanszírozásának garanciális eszköze. 2016-ban a 3179 magyar helyi önkormányzat közül mindössze 26 nem vetett ki egyetlen helyi adónemet sem¹. Az országos adóbevételeknek az elmúlt évek átlagában az 5%-át és a helyi önkormányzati bevételeknek több mint a negyedét a helyi adóbevételek teszik ki, így a helyi adónemek jelentősége korántsem elhanyagolható².

A helyi adókról szóló törvény

A helyi adórendszer szabályozását az Országgyűlés által 1990. december 28-án elfogadott, 1990. évi C. törvényben (továbbiakban: Htv.) rögzítették. A helyi önkormányzatok szabadon alakíthatják saját helyi adóztatási rendszerüket. Zárt listás adó-megállapítási módszert alkalmazva, vagyis magasabb szintű jogszabályok által megszabott keretek között maguk választhatnak, hogy bevezetik-e vagy sem a Htv.-ben felsorolt adókat, illetve milyen feltételekkel (Kecskó, 2013). A helyi adók bevezetése a tele-

pülési képviselő-testület át nem ruházható hatásköre, helyi adórendeletekben határozza meg az adókra vonatkozó rendelkezéseket, melyeket a következő évre szabadon módosíthat, vagy hatályon kívül helyezhet.

A helyi adókon belül megkülönböztetünk három adótípust: a vagyoni típusú adókat, a kommunális jellegű adókat, illetve a helyi iparüzési adót. Az adótípusokon belül az önkormányzat többféle adónem bevezetésére jogosult. A vagyoni típusú helyi adók körében a helyi hatóságok a telekadót és az építményadót vehetik ki. A kommunális jellegű adók közé a magánszemélyek kommunális adója tartozik jelenleg, valamint a tartózkodás után fizetendő idegenforgalmi adó. A vállalkozók kommunális adója, amelynek alapját az adóalany által az önkormányzat illetékességi területén foglalkoztatottak korrigált átlagos statisztikai állományi létszáma képezte, 2011. január 1-jével megszűnt, a vállalkozások és a helyi adóhatóságok adminisztratív terheinek csökkentése indokán. Ugyancsak ekkor helyezték hatályon kívül az üdülőépületek után kivetett idegenforgalmi adót, amit az üdülő hasznos alapterülete után kellett fizetni. A helyi iparüzési adónem esetében állandó és ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység egyaránt adóztatható.

Negyed évszázad hosszú idő, főként, ha adózásról beszélünk. Így nem csoda, hogy az adóalapok, adómentességek és adómértékek szabályozása folyamatosan változott. Ugyanakkor radikális változtatásokra mégsem került sor az elmúlt évek során a helyi adórendszerünkben, a vállalkozási kommunális adó és az üdülőépület utáni idegenforgalmi adó eltörlésén és a települési adó bevezetésén kívül.

Vagyoni típusú helyi adók szabályozása

Az építményadó kezdeti 300 Ft/m²-es hasznos alapterületre vonatkozó és 3%-os korrigált forgalmi értékre vonatkozó mértéke 2011. január 1-jétől már 1100 Ft/m²-re és 3,6%-ra emelkedett³, valamint több adómentességet is hatályon kívül helyeztek, mint például a lakások esetén mentesülő egyenesági hozzátartozónkénti 25 m². A 3179 magyar önkormányzat közül 884 vetett ki lakások után építményadót az idei évben (*1. táblázat*).

1. táblázat: Helyi adónemeket bevezető önkormányzatok számának alakulása 15 év távlatában

	2001	2016
<i>Helyi adót bevezető önkormányzatok száma</i>	3027	3153
Építményadó lakás után	337	884
Építményadó nem lakás után	697	23
Telekadó	390	521
Magánszemélyek kommunális adója	1981	2300
Vállalkozások kommunális adója	746	-
Idegenforgalmi adó vendégéjszakák száma alapján	410	792
Idegenforgalmi adó szállásdíj alapján	6	13
Idegenforgalmi adó építmény után	171	-
Helyi iparüzési adó	2354	2792
Települési adó	-	51

Forrás: saját szerkesztés az Állami Számvevőszék (2010) és az Adó Online (2016) adatai alapján

A telekadó maximális mértékei 20 éve változatlanok, ugyanis 1996. január 1-jétől emelkedett meg a hasznos alapterület utáni adózás esetén 100 Ft/m²-ről a duplájára, míg korrigált forgalmi érték után 1%-ról 3%-ra. Jelenleg 521 önkormányzatnál adókötelesek a telkek.

Kommunális jellegű helyi adók szabályozása

A magánszemélyek kommunális adójának magasabb mértékét először 3000 Ft-ban állapították meg, majd 2011. november 30-ától lépett érvénybe a jelenlegi, 17000 Ft-os maximális adómérték. Ez a második leggyakrabban bevezetett helyi adónem Magyarországon, mely a könnyű adminisztrálhatóságának és viszonylag egyszerű adóellenőrzésének köszönhető. A belőle származó bevételek azonban alacsonyak, 2012-ben alig

több mint 2%-át jelentették az összes helyi adóbevételeknek (1. ábra).

1. ábra: Helyi adóbevételek megoszlása 2012-ben

Forrás: saját szerkesztés a Magyar Államkincstár adatbázisa alapján

A vállalkozók kommunális adójának felső értékhatára 2000 Ft/fő összegben volt meghatározva, a belőle származó adóbevételek azonban csupán a helyi adóbevételek kevesebb, mint fél százalékát tették ki országos szinten. Emellett az adónemhez kapcsolódó adminisztrációs feladatok is alapos indokot szolgáltattak az adónem megszüntetéséhez, melyek mind az adóhatóságok, mind a vállalkozások esetén fennálltak.

1991-ben az idegenforgalmi adó alapját a 48 órát meghaladóan megkezdett vendégéjszakák számában, valamint az üdülőépület hasznos alapterületében határozták meg 100 Ft/fő/éj és 300 Ft/m² adómérték-határokkal. 1993-tól már a megkezdett második és további vendégéjszakák száma utáni adóztatás kiegészült ezen vendégéj-

szakákra eső szállásdíj adóztatásának lehetőségével, mellyel a szállásdíj legfeljebb 4%-a lehet az adómérték, illetve megmaradt az üdülőépület utáni idegenforgalmi adó is. Az adómértékek 1996-ban változtak utoljára, vendégéjszakák száma szerinti adóztatás esetén 300 Ft/fő/éj-re és üdülőépületek után 900 Ft/m²-re, a szállásdíj szerinti 4%-os mérték a mai napig nem változott. Az adónem kivétő önkormányzatok száma az elmúlt 15 évben megduplázódott, azonban elmondható, hogy számottevő bevételt csak a kifejezetten turisztikai jellegű városokban és településeken keletkezett az idegenforgalmi adó. A települések idegenforgalmi adóbevételeit nagyban meghatározza emellett az adott település turisztikai jellege, ugyanis eltérő lehetőségekkel bírnak a fürdővárosaink, mint például Bük, a fővárosunk, a történelmi múlttal rendelkező városaink és a vidéki falvak. Az összes helyi adóbevételek mindössze 1-1,5%-a származik idegenforgalmi adóból, mely nem tűnik nagy jelentőséggel bíró bevételnek, ám az idegenforgalommal rendelkező települések költségvetésében mégis meghatározó szerepe van ennek az adónemnek.

Helyi iparüzési adó szabályozása

A helyi iparüzési adó esetében az adóalap kezdetben a nettó árbevétel volt, amelyhez 3 ezrelékes maximális adómérték társult, 1993-tól azonban már csökkenteni lehetett az eladott áruk beszerzési értékével és az alvállalkozói teljesítésekkel, 2000-től már az anyagköltségekkel is, az adómérték-határát pedig folyamatos emelkedést követően 2000-ben 2%-ban állapították meg. Adómentességet a bolti kiskereskedelem és a piaci értékesítés élvezett egészen 1995. december 31-ig. Az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység napi adóátalánya mindvégig 5000 Ft maradt az eltelt 25 évben. 1998-tól a piaci és vásároló kiskereskedelmi tevékenység is az ideiglenes iparüzési adó hatálya alá tartozott egészen 2010. december 31-ig, ám ma már csak az építőipari tevékenység, természeti erőforrás kutatás és a székhellyel vagy telephellyel sehol sem rendelkező vállalkozó minden egyéb bevételszerző tevékenysége adóköteles. Az iparüzési adó a legdominánsabb helyi adó, mind a bevezettségét, mind az adóbevételek közti arányát tekintve. 2016-ban összesen 2792 helyi adóhatóság vetett ki iparüzési adót, ami az önkormányzatok

88%-át jelenti, az iparüzési adóból befolyt bevételek pedig a helyi adóbevételek szignifikáns részét, az elmúlt évek átlagában több mint 80%-át képviselik. Az egy főre jutó iparüzési adóerő-képesség alapján a főváros szedi be a legtöbb iparüzési adót (2014-ben több mint 45 eFt), ezt megközelítik a megyei jogú városok és a fővárosi kerületek, míg a városok (28,6 eFt-tal), a nagyközségek (17 eFt-tal) ettől kicsit elmaradnak, és végül a községek zárják a sort 14,5 eFt-os egy főre jutó iparüzési adóval (Berczik, 2016).

Települési adó

A Htv. 1. § (1) bekezdése értelmében az önkormányzatok 2015. január 1-jétől települési adókat is kivethetnek, minden olyan adótárgyra, amelyre nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya, nyílt listás adó-megállapítási módszerrel, vagyis szabadon alakíthatják ki az adóalapra, adómértékre és egyéb szempontokra vonatkozó szabályozásukat. A települési adó fogalmának hangzatosága és a szinte korlátlan adókivetési jog ellenére 2015-ben csupán 16 helyi önkormányzat alkalmazott települési adót. Főként az önkormányzati rendszerben végbemenő folyamatos változtatások és a még kiforratlan reformok miatt az önkormányzatok a kiválasztás taktikáját választották. Az adónem gyenge próbálkozásnak tekinthető a feladatfinanszírozási rendszerben fellépő hiányok, rések kitöltésére, ebből számottevő bevételre aligha lehet számítani az eddigi tapasztalatok alapján. 2016-ban is mindössze 51-re nőtt azoknak az önkormányzatoknak a száma, amelyek települési adóról rendelkeztek. A „legnépszerűbb” adónem a termőföldekre kivetett földadó lett, de alkalmaznak magas épületek adóját is, járműadó, vízi járművek adóját, valamint külterületi adót⁴.

Bük város helyi adórendszere

A Vas megyei Bük nagyközség 2007-ben emelkedett városi rangra, amely annak a tudatos településfejlesztésnek és fejlődésnek köszönhető, ami a települést jellemezte egészen a gyógyfürdőjének 1962-es megnyitásától kezdődően. A rendszerváltáskor kialakított önkormányzat költségvetésének fontos eleme volt már 1991-től a helyi adókból (ekkor még csak idegenforgalmi és iparüzési adóból)

származó bevétel. A helyi adóbevételek összességében a költségvetés bevételi oldalának 20-25%-át teszi ki. Az önkormányzat összes helyi adóbevétele folyamatos növekedést mutatott az évek során, az utolsó pár év leforgása alatt pedig megduplázódott, 2009-ben alig volt több fél milliárd forintnál, 2015-ben viszont már az 1 milliárd forintot is meghaladta az átengedett központi adókkal (gépjárműadóval) együttesen számítva (2. táblázat).

Idegenforgalmi adó

A büki önkormányzat bevételi közt mindig kiemelt helyen szerepel az idegenforgalmi adó, az összes (megosztott adókkal együttesen számított) helyi adóbevétel 37%-át teszi ki az eltelt 25 év átlagát számolva. Az idegenforgalmi adóból származó bevételek az 1990-es évek elejétől napjainkig folyamatosan nőttek, ami javarészt annak köszönhető, hogy a településen eltöltött adóköteles vendégéjszakák száma az eltelt 25 év alatt megduplázódott (1992-ben közel 310 ezer vendégéjszakát adóztathatott a település, míg 2015-ben már több mint 630 ezret). Az adó mértéke Bükön 2010-től egységesen 410 forint vendégéjszakánként, amit az ezt megelőző években a város meghatározott övezeteire, valamint a különböző szálláshelytípusokra differenciáltan határozta meg. Ennek alapján eltérő adómértékek szerint tettek eleget adófizetési kötelezettségeiknek a Bük vagy Bükfürdő területén lévő szállodákban, kempingben és panziókban, magán szálláshelyeken vagy vállalkozói fizetővendéglátó helyeken üdülő vendégek. Az adómérték 2010-es változásából, egységessé válásából kifolyólag emelkedett meg hozzávetőlegesen 40%-kal a 2009. évi 179 millió forintos idegenforgalmi adóbevétel 2010-re közel 254 millió forintra, mely összeg az adóbevételek több mint 40%-át jelentette.

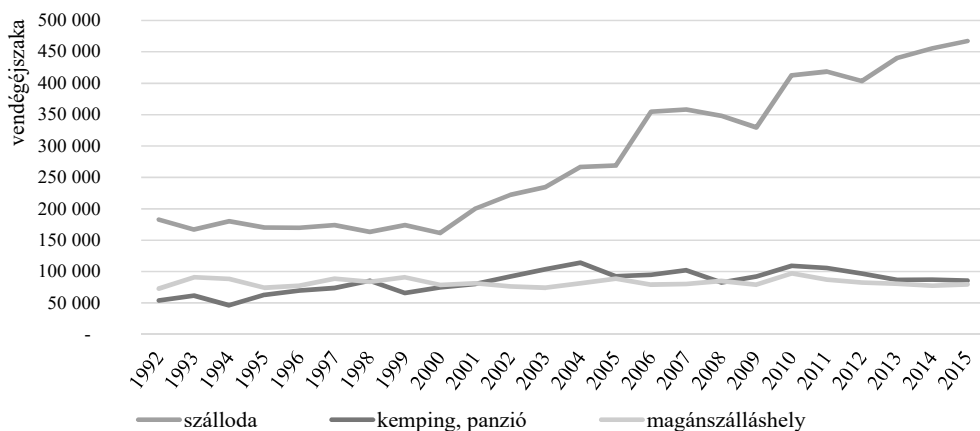
Ahogy a 2. ábrán is látható, a vendégéjszakák száma a szállodákban mutat erőteljes növekedést, mely amelle, hogy a településen több új szálloda is megnyitott az elmúlt évtizedekben, annak is köszönhető, hogy a magánüdülőket visszaszorítva, a kereskedelmi szálláshelyek forgalma fokozatosan növekedett. Az adónem működtetésének hatékonyságát több tényező is eredményezi, mint például a turisztikai fejlesztések, helyi TDM szervezet működtetése és a folyamatos adóellenőrzés.

2. táblázat: Helyi adóbevételek és adómértékek Bükön

Év	Adónem	Bevétel (eFt)	Adómérték
1991	idegenforgalmi adó	13 493	70, 30 Ft/fő/éj
	iparüzési adó	3 354	3 ezrelék
	összesen	16 847	
1995	idegenforgalmi adó	28 090	100, 80, 60 Ft/fő/éj
	iparüzési adó	37 880	8 ezrelék
	összesen	65 970	
2000	idegenforgalmi adó	75 501	300, 250, 200, 170, 120 Ft/fő/éj
	iparüzési adó	189 270	12/1997. (XII.1.) rendelet szerint
	építményadó	3 395	450 Ft/m ²
	összesen	268 166	
2005	idegenforgalmi adó	129 505	300, 270, 210, 150 Ft/fő/éj
	iparüzési adó	341 791	2%
	építményadó	14 366	600 Ft/m ² , 90 Ft/m ² ,
	összesen	485 662	
2010	idegenforgalmi adó	253 622	410 Ft fő/éj
	iparüzési adó	291 538	2%
	építményadó	28 981	200 Ft/m ²
	összesen	574 141	
2015	idegenforgalmi adó	259 304	410 Ft/fő/éj
	iparüzési adó	671 421	2%
	építményadó	67 075	300 Ft/m ²
	összesen	997 800	

Forrás: saját szerkesztés Bükü Város Önkormányzatának helyi adórendeletei és zárszámadásai alapján

2. ábra: Vendégéjszakák számának alakulása Bükön

Forrás: saját szerkesztés a Bükü Közös Önkormányzati Hivatal adónyilvántartásai alapján

Iparüzési adó

A helyi adók közt, mint az ország legtöbb helyi önkormányzatánál, Bükön is az iparüzési adó dominál a bevételek nagyságát tekintve már 1994 óta, az adóbevételeknek közel 60%-át teszi ki a negyed évszázad adóbevételeinek átlagában számítva. Az adómérték meghatározásánál mindig a törvényileg megengedett maximális mértéket alkalmazta a település. A település iparüzési adóérőképesége nagyon kedvező (2016. évben 462 eFt), annak ellenére, hogy egy kisvárosról van szó mindössze körülbelül 3500 fős lakossággal. Ennek természetesen hátránya is van, hiszen a központi támogatások és a pályázatok esetében javarészt az adóérőképeség figyelembe vételével állapítják meg a támogatások mértékét.

Az iparüzési adó rendkívül fontos bevételi forrása a településnek, azonban nem lehet megfeledkezni arról sem, hogy az adó nem nagymértékben függ a gazdasági ingadozásoktól, így váratlan fordulatok is bekövetkezhetnek az adóbevételek nagyságára vonatkozóan, melyet az adóbevételek tervezésénél figyelembe kell venni. Az adóbevételek stabilitásának fenntartása és összegének növelése érdekében fejleszteni kell a helyi ipart és lépéseket kell tenni a bővítés irányába, vagyis a településre kell vonzani további vállalkozásokat.

Építményadó

Bükön a 2000. évtől vezették be az építményadó 450 Ft/m² adómértékkel a lakás és nem lakás céljára szolgáló építmények után, amit 2003-ban felemeltek 600 Ft/m²-re, ám még így sem lépte túl a bevétel a helyi adóbevételek 2%-át. 2005 és 2009 között az üzleti célt szolgáló építményekre alacsonyabb adókulcsot állapítottak meg, az adómérték egységesítésére (200 Ft/m²) pedig csak 2010-ben került sor, ami 10 millió forintos többletbevételt eredményezett. 2011-től kezdve 300 Ft/m²-ben határozták meg az adómértéket, mellyel 2015-ben már közel 70 millió forintra nőtt az építményadó-bevétel, ezzel elérve a helyi adóbevételek 7%-át.

Az adó alól az életvitelszerűen lakott lakások mentesülnek a velük egy helyrajzi számon lévő nem lakás céljára szolgáló építményekkel együtt. Az építményadó stabil bevételi forrást biztosít az

önkormányzatnak. Könnyen tervezhető és nem utolsó sorban konjunkktúra-semleges, nincs kitéve a gazdasági ingadozásoknak, ellentétben az iparüzési adóval.

Következtetések

Az önkormányzatiság több mint negyed évszázados története alatt a helyi adóztatás mindvégig kulcsszerepet játszott a helyi önkormányzatok költségvetésében, melyet Bük példája is alátámaszt, ahol a bevételek jelentős része helyi adókból származik.

Az utóbbi években a közigazgatásban a centralizáció folyamata figyelhető meg, az önkormányzati rendszer átalakítására a Magyarország önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény hatályba lépésével került sor. A központosítási törekvések miatt a helyi adóztatás jövője korántsem végleges. Amennyiben azonban az önkormányzati gazdálkodás szabályozásában és a helyi adórendszer szerkezetében nem történik alapvető, radikális változás, az iparüzési adó dominanciája kétségtávolan fennmarad a helyi adómekek közt.

A helyi adóztatás alakulását tekintve Bük kiváló példát szolgáltat arra, hogy egy kisvárosi önkormányzat helyi adórendszere is lehet hatékony és teremthet elegendő forrást az helyi közfeladatokra és fejlesztésekre. Ehhez azonban nem csupán a helyi adóstruktúra körültekintő kialakítása szükséges, hanem megfelelő gazdálkodás a helyi ipar és turizmus fejlesztésének szem előtt tartásával, valamint a pályázati lehetőségek hatékony kiaknázása.

GRÓF KATALIN

Források:

- A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény
- A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény
- Adó Online adatbázisa a bevezetett helyi adókról (2016): <http://ado.hu/rovatok/ado/helyi-adok-2016-hol-mennyi> (utoljára letöltve: 2016.07.17.)
- Állami Számvevőszék (2010): *Jelentés a helyi adók rendszerében a hatékonyság és az*

eredményesség érvényesülésének ellenőrzéséről, 1031.

Berczik Á. (2016): *Az önkormányzatok finanszírozási és gazdálkodási rendszere*. Nemzetgazdasági Minisztérium, előadás. <http://www.bgf.hu/PSZK/Szervezeti-egyseink/oktatasiszervezetiesegyssegek/PENZUGYITANSZEK/dokumentumok/segedanyagok/Kozpenzugyi-alapok/2016.Onkormanyzatok...BGF-Berczik-Abel.pptx> (utoljára letöltve: 2016.07.20.)

Bük Város Önkormányzata Képviselő-testületének helyi adórendeletei 1991-től

Bük Város Önkormányzata Képviselő-testületének zárszámadási rendeletei 1991-2015

Büki Közös Önkormányzati Hivatal adónyilvántartásai

Kecső G. (2013): *A helyi önkormányzatok gazdálkodásának egyes kérdései nemzetközi tekintésben*. Új Magyar Közigazgatás, 6. évf. 2013/1, pp. 11-12.

Kilényi G. (szerk.) (2008): *A közigazgatási jog nagy kézikönyve*. Complex Kiadó, Budapest, 515 p.

Központi Statisztikai Hivatal adatbázisa: Fogasztói árindexek 1960-2015 http://www.ksh.hu/docs/hun/xstadat/xstadat_eves/i_qsf001.html (utoljára megtekintve: 2016.07.18.)

Magyar Államkincstár adatbázisa: Költségvetési információk: Éves költségvetések és beszámolók. <http://www.allamkincstar.gov.hu/hu/ext/k11/2> (utoljára megtekintve: 2016.07.20.)

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény

Vigvári A. (2008): *Szubszidiaritás nélküli decentralizáció - néhány adalék az önkormányzati rendszer magyar modelljének korszerűsítéséhez*. Tér és Társadalom, XXII. évf. 1. szám, pp. 141-167.

¹ Adó Online adatbázisa (2016)

² OECD internetes adatbázisa: http://www.oecd.org/ctp/federalism/table9_tax_rev_rs-tot_tax_rev.xls (utoljára megtekintve: 2016.07.20.)

http://www.oecd.org/ctp/federalism/table16_tax_revenue_na-log_rev_internal.xls (utoljára megtekintve: 2016.07.20.)

³ A tételes összegben megállapított adómértékek (épitményadó, telekadó, magánszemélyek kommunális adója, idegenforgalmi adó) esetében a törvény a 2005. évtől lehetőséget biztosít a helyi adóhatóságoknak, hogy az adók törvényben meghatározott felső mértékétől az infláció követésével eltérjenek. Az adómértékek felső határai tehát minden évben indexálásra kerülnek az infláció 2003-tól kezdődő figyelembe vételével. 2016-ban a következőképp alakultak a maximális értékek: épitményadó: 1847 Ft/m², telekadó: 336 Ft/m², magánszemélyek kommunális adója: 28.539 Ft, idegenforgalmi adó: 504 Ft/fő/éj.

⁴ Adó Online adatbázisa (2016)

